Трішки далі, одразу за сонцем : роман

Софі Рув’є

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

Переклад — Мотрук В.

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.
Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Пролог

Сигнали якогось пристрою повторюються безконечно. Трохи далі чутно, як хтось штовхає візок. Гучні голоси. Вона ворушиться, хоча не надто впевнена, що хоче повернутися до свідомості. Усе ж ненадовго випірнає з туману, у який занурена. Відколи вона так спить? Але де ж це, хай йому грець, вона? Намагається перевернутися, але щось стримує її рухи. Мотузка? Болить голова, дуже болить... і дуже хочеться спати, тому припиняє ворушитися. Але щось усередині велить їй діяти, і надлюдським зусиллям усе ж удається розплющити очі. Бачить, що лежить у білій, тьмяно освітленій кімнаті без прикрас. Крапельниця поєднує її з пакетом із якимось розчином. Чує, як одна за одною, зі звуком «пльоц», падають краплі. Ну, що ж, це вже ліпше, ніж мотузка: здається, вона в лікарні. Але, Боже мій, чому вона тут? У звивинах мозку все переплуталося. Згадує той понівечений вихором вітрильник, поетичну червону цятку, до якої так довго був прикутий її погляд. Усе ще відчуває вітер у своїх косах і сонячні промені на обличчі. Згадує, що сьогодні вдень, дещо раніше, прогулювалася стежкою біля гірського карнизу. Вона дуже любить це місце — звідси небо уявляється більшим і ширшим, ніж деінде. Проте відчуває, що знову поринає в туман, і вже занурюючись у важкий, ватяний сон, певна річ, штучний, жахлива сцена проникає в кору її головного мозку. Голова скочується набік. Перестає боротися зі сном і засинає, ніби заперечуючи, що це видіння є чимось іншим, аніж витвором її уяви. Ні, це неправда, що вона могла стрибнути.

• • •

Далі — у повній книжці «Трішки далі, одразу за сонцем : роман».
nashaknyga.com.ua